De leugens over de Holocaust

Marcus Mechior (1897-1969) geboren in een oude Deense familie, was de belangrijkste rabijn van Denemarken vanaf 1947. Hij probeerde om begrip tussen alle godsdienstige tendensen in Judaism te bevorderen, terwijl hij persoonlijk bleef pleiten voor het Moderne Orthodoxisme. Als de belangrijkste woordvoerder voor Deense joden, was hij één van de prominente joodse sprekers in Denemarken.

EIGEN BERICHTGEVING - In de meeste discussies waarin de genocide op het joodse volk tijdens de naziperiode wordt aangehaald, krijg je steevast te maken met een 'alternatief lijstje' van genocides die door ofte Stalin werden gehouden, ofte door Pol Pot (Cambodja), Idi Amin (Oeganda), Milosevic (Bosnië, Kosovo), Turkije (op de Armeniërs), enz..... De lijst is indrukwekkend, bloedig, verbijsterend, verschrikkelijk wat wij mensen andere mensen - en dikwijls onze broeders - kunnen aandoen!

Toch blijken vele zogenaamde ooggetuigenverslagen van de verschrikkingen van nazi's ongeloofwaardig omdat ze geen objectieve meldingen zijn, maar meestal verhalen van "horen zeggen", aangedikt en ontstaan in een moeilijke psychologische oorlogsperiode voor de joden, waarbij men werkelijkheid en fictie al te vaak door elkaar haalde. Veel geschiedschrijvers lieten zich hier ook aan vangen. Zeker als er een propaganda-machine van semieten en zionisten er werk van maken om de wereld te bedriegen met een vals beeld. Elk jaar komen er meer "overlevenden van concentratiekampen" bij, gemaakt door deze propaganda-machine.

In het zionistenreservaat Israël wordt de bevolking wél door de media voorgelicht over de valsheid van het jodenzeep-verhaal, maar zelfs daar blijft deze mythe regelmatig de kop opsteken onder invloed van "getuigen" en "**holocaust-**overlevenden".

Irak: de leugens

Je kan het ook vergelijken met de propaganda van de Verenigde Staten tegen Irak waar ook tal van verhalen niet waar bleken te zijn. De voormalige minister van Buitenlandse Zaken was de spreekbuis van Amerika om deze onwaarheden aan het Amerikaans en westerse publiek en de Verenigde Naties te slijten om alzo een aanval tegen Irak te verantwoorden onder het mom "als ik hard genoeg lieg, blijft er toch iets hangen... ".

Dit zijn enkele leugens van hem:

· Omdat de bewijsvoering tegen Irak zo zwak is, gooit Powell er volgende leugen tegenaan: "We hebben bronnen die ons zeggen dat het regime van Saddam sinds de jaren tachtig **experimenteert op mensen om de biologische en chemische wapens te vervolmaken**. Een bron zegt dat 1.600 terdoodveroordeelden in 1995 voor zo'n experimenten aan een speciale eenheid overgedragen werden. Een ooggetuige zag hoe gevangenen die vastgebonden lagen

op een bed, proeven moesten ondergaan. Ze hadden bloed om de mond en later werd een autopsie op hen uitgevoerd om het effect van de experimenten na te gaan."

· Deze passage is van hetzelfde fascistische allooi als de leugen die de Amerikanen in 1991 vertelden over de **Koeweitse baby's**. Die zouden door Iraakse soldaten uit hun **couveuse** gegrepen zijn en tegen de grond gesmakt. Later bleek dit verhaal van a tot z verzonnen door een groep Amerikaanse public relationsfirma's die door vader Bush, de toenmalige president, ingehuurd waren. Dezelfde firma's werken nu voor zoon Bush.

· Wij hebben vier bronnen die zeggen dat Irak over **mobiele productie-eenheden voor biologische wapens** beschikt. De eerste bron is een scheikundig ingenieur die meewerkte aan het productieprogramma maar nu in een ander land leeft. De tweede bron is een burgerlijk ingenieur. De derde bron was ook in staat dat te weten. De vierde bron is een uitgeweken majoor." Dat is letterlijk alles. Niet één naam, geen enkel detail, geen namen van medewerkers, geen beschrijving van de resultaten van dat zogezegde productieprogramma. Als bewijsvoering die moet dienen om een desastreuze oorlog te ontketenen is dat wel zéér weinig.

· Powell probeerde ook met alle middelen Irak aan **Al Qaeda** te linken. Door bijvoorbeeld te zeggen dat er een terroristische cel van Al Qaeda actief is in Irak. Weliswaar in het gedeelte van het land dat onder controle staat van Koerdische separatisten, een gebied waar het Iraakse leger weggehouden wordt door Amerikaanse en Britse gevechtsvliegtuigen. Mààààr, zegt Powell: "Dat is geen excuus want wij weten dat één geheim agent (amai dat kan tellen!!!) van Irak erin geslaagd is te infiltreren in de organisatie die de regio controleert."

· Helemaal hilarisch wordt het bij de volgende alleszeggende zin van Colin Powell: "Iraki's blijven bezoeken brengen aan **bin Laden**, in zijn nieuw huis in Afghanistan." Zeker. Wellicht in de Grottenstraat nummer 12 in Kandahar.

Gelijkaardige leugens werden door de geallieerden en de joodse zionisten ook verspreid na de Tweede Wereldoorlog over de wandaden van de nazi's - die zeker niet ontkent of geminimaliseerd mogen worden - die iconen werden van volkslegenden en fantasmen in het kwadraad.

De Holocaust-**industrie**

Een interessant boek hieromtrent is "De **Holocaust-**industrie" van Norman Finkelstein, ook een jood trouwens.

Nu, zestig jaar na de Tweede Wereldoorlog blijken vele joodse ooggetuigenverslagen niet meer dan leugens en propaganda en hebben ze nog minder waarde dan stadslegenden. Elke genocide die plaatsvindt is een verschrikelijke belevenis voor de mensen die worden vermoord. Jood of geen jood. Maar dit wil niet zeggen dat leugens die al decennia aanhouden we als waarheid moeten aanschouwen.

Ooggetuigenverslagen

Hier een paar voorbeelden (tot dusver gevonden) van absurde ooggetuigenverklaringen, met de referenties van hun publicaties. Merk op dat men hiervoor Duitsers heeft terechtgesteld

· Massagraven waar het bloed als geisers omhoog spoot [1]
· Zuur of kokend-water baden om geraamten van mensen te produceren [2]
· Ooginjecties bij gevangenen om hun oogkleur te veranderen [3]
· Productie van gekrompen hoofden (cf. koppensnellers) van de gevangenen [4]
· Het afschuimen van kokend menselijk vet uit de openlucht crematie vuurhaarden [5]
· Uit medelijden voor complete onbekenden een joodse moeder en haar kind sprong een SS man op het laatste ogenblik vrijwillig in de gaskamers om daar samen met hen om te komen [6]
· Zeepproductie uit menselijk vet en de plechtige begrafenis van de zeep. [7] "Le savon juif », par Robert Faurisson, http://**aaargh.vho.org/fran/archFaur.../RF8703xx3.html**
· Ondergrondse massavernietiging in enorme ruimten, door middel van hoogspanning [8]
· Het gebruik van vacuümkamers of chloorgas voor de executies [9]
· Massa graven met honderd duizenden lichamen, welke binnen enkele weken verwijderd werden zonder het minste spoor na te laten; een werkelijk mirakel van improvisatie door de Duitsers [10]
· Gaskamers op wielen te Treblinka, welke hun slachtoffers rechtstreeks konden dumpen in brandende putten; gifgas met vertraagde werking die de slachtoffers in staat stelde de gaskamers te verlaten om zichzelf naar de massagraven te begeven en daar te sterven [11]
· Executies met een geëlektrificeerde lopende band [12]
· Crematie van lichamen door middel van hoogovens [13]
· SS wielerkoersen in de gaskamers van Auschwitz [14]
· Verwijdering van lijken door middel van springstoffen [15]
· Een blauwe mist in de gaskamer na het vergassen met waterstof cyanide (een kleurloos gas) [16]
· Het zingen van het nationale lied en/of de Internationale door de slachtoffers in de gaskamer (een bewijs van de verschrikkingpropaganda van communistische oorsprong) [17]
· Draagbare snelbouw gaskamer hutten [18]
· Doding door het drinken van een glas vloeibaar waterstofcyanide [19]
· De spieren gesneden uit de benen van geëxecuteerde gevangenen contracteerden zo hevig dat de emmers (waarin ze bewaard werden) rond dansten [20]
· Gebruik van Zyklon gas in de gaskamers te Auschwitz door middel van sproeikoppen of uit stalen flessen. [21]
· De SS-ers maakten in de crematoria worst uit het vlees van hun slachtoffers [22]
· Gemummificeerde menselijke duimen werden in het huis van Ilse Koch als schakelaars gebruikt voor de bediening van licht (= de vrouw van de commandant Koch van het concentratiekamp te Buchenwald) [23]

[1] A. Rücked, op. cit. (note 141), p. 273f.; E. Wiesel, Paroles d'Etranger, Edition du Seuil, Paris 1982; p. 86; A. Eichmann, in: H. Arendt, op. cit. (note 179), p. 184; B. Naumann, op. cit. (note 142), p. 214.

[2] F. Müller, in: H. Langbein, op. cit. (note 151), v. 1, p. 87; witness Wells in the Eichmann Trial, in: F. J. Scheidl, op. cit. (note 74), v. 4, p. 236.

[3] H. Langbein, Menschen in Auschwitz, op. cit. (note 152), pp. 383f.

[4] H. Langbein, ibid., p. 381.

[5] R. Höβ, in: M. Broszat (ed.), op. cit. (note 71), p. 130; H. Tauber, in: J. C. Pressac, op. cit. (note 17), pp. 489f.; F. Müller, Sonderbehandlung, Steinhausen, Munich 1979, pp. 207f., 217ff.; H. Langbein, Menschen in Auschwitz, op. cit. (note 152), p. 148; B. Naumann, op. cit. (note 142), pp. 10, 334f., 443; S. Steinberg, according to: Franztisisches Büro des Informationsdienstes über Kriegsverbrechen (ed.), Konzentrationslager Dokument 321, Reprint 2001, Frankfurt/Main 1993, p. 206; and many more.

[6] E. Bonhoeffer, op. cit. (note 213), pp. 48f.

[7] S. Wiesenthal, Der neue Weg (Vienna), 15/16 & 17/18, 1946; the Soviets wanted to make this one of the charges at the IMT (exhibit USSR 393), but this plan failed due to the other Allies; cf. H. Härtle, Freispruch für Deutschland, Schütz, Gtittingen 1965, pp. 126ff.; the Greenwood Cemetery in Atlanta (Georgia, USA) is not the only site to boast a **Holocaust** memorial gravestone for 4 bars of "Jewish soap". Cf. also the following corrections: R. Harwood, D. Felderer, JHR 1(2) (1980) pp. 131 139; M. Weber, JHR 11(2) (1991) pp. 217 227.

[8] Aside from C. Mattogno, op. cit. (note 339), cf. esp. S. Szende, Der letzte Jude aus Polen, EuropaVerlag, Zürich 1945; S. Wiesenthal, Der neue Weg (Vienna), 19/20, 1946.

[9] Aside from C. Mattogno, op. cit. (note 339), cf. esp. W. Grossmann, Die Hölle von Treblinka, Verlag für fremdsprachige Literatur, Moscow 1947; The Black Book of Polish Jewry, Roy Publishers, New York 1943.

[10] Aside from note 349, cf. also W. Benz, Dimension des Völkermords, Oldenbourg, Munich 1991; pp. 320, 469, 479, 489, 537ff.

[11] Reports of the Polish underground movement, Archiv der Polnischen Vereinigten Arbeiterpartei, 202/111, v. 7, pp. 120f., quoted in: P. Longerich, op. cit. (note 271), p. 438.

[12] Pravda, Feb. 2, 1945, cf. U. Walendy, Historische Tatsachen No. 31: "Die Befreiung von Auschwitz 1945", Verlag für Volkstum und Zeitgeschichtsforschung, Vlotho 1987, p. 4.

[13] H. von Moltke, Briefe an Freya 9939 9945, Beck, Munich 1988, p. 420; cf. P. Longerich (ed.), op. cit. (note 271), p. 435; Pravda, Feb. 2, 1945.

[14] Nürnberger Nachrichten, Sept. 11, 1978, report about eyewitness testimony in the jury court trial in Aschaffenburg.

[15] R. Höβ, in: M. Broszat (ed.), op. cit. (note 71), pp. 161f.; A. Rückerl, NS Prozesse, op. cit. (note 127), p. 78; H. Grabitz, NS Prozesse..., op. cit. (note 191), p. 28.

[16] R. Bock, Frankfurt Public Prosecutor's Office, Ref. 4 Js 444/59, pp. 6881 f.

[17] H. G. Adler, H. Langbein, E. Lingens Reiner (eds.), Auschwitz Zeugnisse und Berichte, Europäische Verlagsanstalt, Cologne 1984, p. 76.

[18] R. Aschenauer (ed.), Ich, Adolf Eichmann, Druffel, Leoni 1980, pp. 179f.

[19] Verdict of the Hannover District Court, Ref. 2 Ks 1/60; cf. H. Lichtenstein, op. cit. (note 84), p. 83.

[20] F. Müller, op. cit. (note 345), p. 74.

[21] M. Scheckter and a report of June 4, 1945, written by an officer of the 2nd Armored Division, about Auschwitz; Französisches Büro des Informationsdienstes über Kriegsverbrechen (ed.), op. cit. (note 345), p. 184.

[22] David Pressac, in J. C. Pressac, op. cit. (note 17), p. 554, fourth column, lines 17-22.

[23] Kurt Glass, New York Times, April 10. 1995.

Gianni.
01 juli 2005